YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2006 *

Asiassa C-344/05 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 21.9.2005,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään L. Lozano Palacios ja H. Kraemer, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Joël De Bry, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Woluwe-St-Lambert (Belgia), edustajanaan asianajaja S. Orlandi, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen, J. Klučka, R. Silva de Lapuerta ja L. Bay Larsen (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Poiares Maduro,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.7.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii valituksellaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-157/04, De Bry vastaan komissio, 12.7.2005 antaman tuomion (Kok. H. 2005, s. I-A-199 ja II-901; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla se kumosi komission 26.5.2003 tekemän päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla vahvistettiin lopullisesti virkamies De Bryn urakehityksen arviointiraportti ajalta 1.7.2001–31.12.2002.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisina kuin niitä sovelletaan tämän asian tosikeikkoihin (jäljempänä henkilöstösäännöt), 26 artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa säädetään seuraavaa:

"Virkamiestä koskeva henkilökansio sisältää:

a) virkamiehen hallinnollista asemaa koskevat asiakirjat sekä hänen pätevyyttään, tehokkuuttaan ja käytöstään koskevat arvioinnit;

b) virkamiehen kyseisten asiakirjojen osalta esittämät huomautukset.

Asiakirjat on merkittävä luetteloon, numeroitava juoksevasti ja luokiteltava aukottomasti; toimielin ei voi esittää perusteeksi edellä a alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja eikä vedota niihin virkamiestä vastaan, jos niitä ei ole annettu hänelle tiedoksi ennen niiden sisällyttämistä henkilökansioon."

3 Henkilöstösääntöjen 43 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Virkamiehen pätevyydestä, tehokkuudesta ja käytöksestä viranhoidossa, lukuun ottamatta palkkaluokkien A 1 ja A 2 virkamiehiä, laaditaan arviointi vähintään kahden vuoden välein kunkin toimielimen 110 artiklan mukaisesti vahvistamien edellytysten mukaisesti.

Kyseinen arviointi annetaan tiedoksi virkamiehelle. Virkamiehellä on oikeus tehdä siihen kaikki tarpeellisiksi katsomansa huomautukset."

4 Henkilöstösääntöjen 110 artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa säädetään, että kukin toimielin antaa yleiset säännökset henkilöstösääntöjen täytäntöön panemiseksi kuultuaan henkilöstökomiteaansa ja saatuaan henkilöstösääntökomitean lausunnon, ja nämä yleiset täytäntöönpanosäännökset on saatettava henkilöstön tietoon.

5 Komissio teki henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisistä täytäntöönpanosäännöksistä 26.4.2002 päätöksen (jäljempänä päätös), jolla se otti käyttöön uuden arviointijärjestelmän.

6 Päätöksen 1 artiklassa säädetään, että urakehityksen arviointiraportti on laadittava joka vuosi.

7 Päätöksen 7 ja 8 artiklassa säännellään arviointimenettelyä. Arvioitavan virkamiehen tekemän itsearvioinnin ja virkamiehen ja arvioijan, joka on hänen yksikkönsä päällikkö, välisen keskustelun jälkeen arvioija ja arvioinnin vahvistaja, joka on päällikön esimies, laativat urakehityksen arviointiraportin, joka toimitetaan asianomaiselle. Sitten arvioidulla virkamiehellä on oikeus vaatia keskustelua arvioinnin vahvistajan kanssa, jolla on mahdollisuus muuttaa urakehityksen arviointiraporttia tai vahvistaa se. Kertomus toimitetaan uudestaan asianomaiselle. Arvioitu virkamies voi tämän jälkeen vaatia arvioinnin vahvistajalta, että asia viedään arvioinnista vastaavan pariteettikomitean (jäljempänä pariteettikomitea) käsiteltäväksi. Pariteettikomitea varmistaa, että urakehityksen arviointiraportti on laadittu oikeudenmu-

kaisesti, objektiivisesti ja tavanomaisten arviointia koskevien sääntöjen mukaisesti. Se tarkastaa myös, että menettelyjä on noudatettu asianmukaisesti erityisesti keskustelujen ja määräaikojen osalta. Se antaa perustellun lausunnon. Tämä lausunto, joka annetaan tiedoksi arvioidulle virkamiehelle, arvioijalle ja arvioinnin vahvistajalle, toimitetaan arvioinnin tarkastajalle, joka on arvioinnin vahvistajan esimies ja joka joko vahvistaa tai muuttaa urakehityksen arviointiraporttia ennen kuin toimittaa sen asianomaiselle. Jos arvioinnin tarkastaja poikkeaa pariteettikomitean lausunnossa olevista suosituksista, hänen on perusteltava päätöksensä.

8 Heinäkuussa 2002 komissio julkaisi asiakirjan, jonka otsikko on "Henkilöstön urakeskeinen arviointijärjestelmä – Opas" * (jäljempänä arviointiopas). Tämän oppaan mukaan urakehityksen arviointiraportti koskee jokaisen virkamiehen pätevyyttä, tehokkuutta ja käytöstä viranhoidossa. Näin vahvistettuja kolmea arviointiotsikkoa varten on osoitettu kolme erillistä asteikkoa, joista kuhunkin kuuluu enintään kuusi, kymmenen taikka neljä pistettä.

Tosiseikat

9 De Brystä, joka on palkkaluokkaan A 5 kuuluva virkamies ja jonka asemapaikkana on komission pääsihteeristö, laadittiin 18.2.2003 urakehityksen arviointiraportti ajalta 1.7.2001–31.12.2002.

10 Hän vaati päätöksen nojalla arviointinsa tarkastusta. Arvioinnin vahvistaja teki 19.3.2003 joitakin muutoksia kuvaileviin huomautuksiin mutta pysytti voimassa annetut arvosanat.

* – Suomennettu tarvittavilta osin yhteisöjen tuomioistuimessa.

11 Otsikon "Käytös viranhoidossa" alle lisättiin seuraava toteamus:

"De Bry on aina valmis saattamaan työnsä päätökseen myös työajan päätyttyä ja jopa viikonloppuna. Tämä käytettävissä olo normaalin virka-ajan ulkopuolella johtuu kuitenkin usein siitä, että normaalia virka-aikaa ei ole noudatettu."

12 De Bry vaati 26.3.2003 asian saattamista pariteettikomitean käsiteltäväksi. Hänen vaatimuksensa hylättiin arvioinnin tarkastajan tekemällä riidanalaisella päätöksellä.

13 De Bry teki 26.8.2003 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen. Nimittävä viranomainen hylkäsi sen 6.1.2004.

Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

14 De Bry nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 22.4.2004 jättämällään kannekirjelmällä kumoamiskanteen riidanalaisesta päätöksestä.

15 Kanne perustui ennen kaikkea neljään kanneperusteeseen, jotka koskivat

– henkilöstösääntöjen 14 artiklan rikkomista, sillä kyseisen artiklan nojalla virkamiehen, joka joutuu tehtäviään hoitaessaan päättämään sellaisen asian käsittelystä tai lopputuloksesta, jossa hänellä on hänen riippumattomuutensa mahdollisesti vaarantava henkilökohtainen etu, on ilmoitettava tästä nimittävälle viranomaiselle

– perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

– tiettyjen kuvailevien huomautusten ja vastaavan numeerisen arvostelun epäyhtenäisyyttä

– puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

16 Neljännessä kanneperusteessa hän esitti, että virka-ajan noudattamatta jättämistä koskeva moite voitiin ottaa urakehityksen arviointiraporttiin vain, jos virkamiehellä oli ollut etukäteen mahdollisuus esittää huomautuksia tästä moitteesta, mikä ei ole ollut asianlaita kyseisessä asiassa. Väitetystä virka-ajan noudattamatta jättämisestä olisi pitänyt antaa huomautuksia silloin, kun sitä esiintyi, jotta hänen olisi ollut mahdollista esittää oma näkökulmansa.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti komissiota esittämään kantansa siihen, mikä mahdollinen merkitys henkilöstösääntöjen 26 artiklalla ja oikeuskäytännöllä, jonka mukaan tämän säännöksen tarkoituksena on varmistaa virkamiehen puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen, oli riidanalaisen arviointimenettelyn kannalta.

18 Komissio vastasi, että henkilöstösääntöjen 26 artiklassa edellytetään "asiakirjojen" olevan olemassa, eikä siinä velvoiteta laatimaan niitä erityisesti kirjallisina varoituksina virkamiehelle.

19 Valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi neljännen kanneperusteen ja katsoi, että moitteella, joka koski virka-aikojen noudattamatta jättämistä, komissio oli loukannut henkilöstösääntöjen 26 artiklassa taattuja puolustautumisoikeuksia.

20 Niinpä saman tuomion 95 ja 96 kohdassa se hyväksyi kolmannen kanneperusteen siltä osin kuin oli katsottava, että koska virka-ajan noudattamatta jättämistä koskeva toteaminen katsottiin lainvastaiseksi, vastaavaa moitetta ei saanut sisältyä urakehityksen arviointiraporttiin, joten tämä vaikutti arvosanan "tyydyttävä" ja otsikon "Käytös viranhoidossa" yhteydessä olevien huomautusten yhdenmukaisuuteen huomattavasti.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kantajan esittämät kanneperusteet muilta osin.

22 Lopuksi se kumosi riidanalaisen päätöksen ja velvoitti komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23 Valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa se katsoi, että arvioitavan virkamiehen puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen merkitsee sitä, että tässä asiassa kyseessä olevien kaltaisiin tosiseikkoihin voidaan vedota tätä vastaan vain, jos ne on merkitty henkilöstösääntöjen 26 artiklan ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitettuihin "asiakirjoihin", jotka on etukäteen liitetty hänen henkilökansioonsa tai ainakin annettu hänelle etukäteen tiedoksi.

24 Saman tuomion 86 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että virkamiehelle, jotta hänen henkilöstösääntöjen 26 artiklassa taattuja puolustautumisoikeuksiaan ei loukattaisi, olisi pitänyt antaa kirjallinen varoitus, jossa todetaan hänen virka-ajan noudattamatta jättämisensä, ajoissa eli kohtuullisen ajan kuluessa moititusta teosta, mikä olisi mahdollistanut etenkin sen, että hän voi puolustaa asiassa asianmukaisesti etujaan joko kiistämällä tämän väitteen tai parantamalla käytöstään viranhoidossa, vaikka vain voidakseen saada hyvän arvioinnin.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi lisäksi valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa, että arviointioppaan 3.1 kohdassa, jota komissio on itse sitoutunut noudattamaan menettelysääntönä, kehotetaan arvioijia keräämään esimerkkejä töistä, säilyttämään niiden jäljennöksiä tai laatimaan muistiinpanoja koko arviointijakson aikana. Valituksenalaisen tuomion samassa kohdassa todetaan, että arviointioppaan 3.2 kohdan mukaan palautteen on liityttävä tiettyyn käytökseen ja tapahduttava mahdollisimman nopeasti tehtävän jälkeen.

Asianosaisten vaatimukset yhteisöjen tuomioistuimessa

26 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– ratkaisee asian itse ja hyväksyy komission ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset ja näin ollen hylkää kanteen

– toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen

– velvoittaa De Bryn korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien omat oikeudenkäyntikulunsa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

27 De Bry vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää valituksen selvästi perusteettomana

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

28 Kantaja esittää yhden ainoan valitusperusteen, joka jakautuu kahteen osaan ja joka koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen soveltaessaan ensinnäkin puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta ja toiseksi henkilöstösääntöjen 26 artiklan toista kohtaa.

Asianosaisten lausumat

29 Valitusperusteensa ensimmäisessä osassa komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut väärin puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen laajuuden.

30 Näitä oikeuksia käytetään komission mukaan ainoastaan sen menettelyn aikana, joka saattaa päättyä virkamiehelle vastaiseen päätökseen.

31 Puolustautumisoikeudet eivät komission mukaan tarkoita sitä, että virkamiehelle vastaisen päätöksen tekijällä olisi velvollisuus osoittaa kyseessä olevalle henkilölle ennakkovaroitus menettelyn aloittamisesta.

32 Valitusperusteensa toisessa osassa komissio toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vahvistama velvollisuus ilmoittaa virkamiehelle moitittavasta tosiseikasta kirjallisesti ei perustu henkilöstösääntöjen 26 artiklan ensimmäiseen kohtaan.

33 Tässä viimeksi mainitussa säännöksessä edellytetään komission mukaan saman artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen "asiakirjojen" olemassaoloa. Siinä ei vahvisteta velvollisuutta laatia tällaisia asiakirjoja.

34 De Bry väittää, että henkilöstösääntöjen 26 artiklan tarkoituksena on virkamiehen puolustautumisoikeuksien turvaaminen. Tämän artiklan tarkoituksena on estää se, että nimittävän viranomaisen päätökset, joilla on vaikutusta arvioidun virkamiehen hallinnolliseen asemaan ja uraan, perustuvat sellaisiin asianomaisten käytöstä koskeviin seikkoihin, joita ei ole sisällytetty henkilökansioon eikä annettu tiedoksi asianomaiselle.

35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella oli näin ollen De Bryn mukaan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti perusteet kumota riidanalainen päätös.

36 De Bry lisää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli tarkastettava tosiasiallisesti, oliko komissio soveltanut urakehityksen arviointiraportin laadinnassa uusia sisäisiä ohjeita, jotka ilmenevät erityisesti arviointioppaan 3.1 kohdasta ja joita se oli velvollinen noudattamaan.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

37 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti henkilön puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen menettelyssä, joka voi johtaa kyseiselle henkilölle vastaiseen toimeen, kuuluu yhteisön oikeuden perusperiaatteisiin, ja näiden oikeuksien kunnioittaminen on varmistettava myös silloin, kun kysymyksessä olevaa menettelyä koskevia säännöksiä ei ole olemassa (ks. asia 234/84, Belgia v. komissio, tuomio 10.7.1986, Kok. 1986, s. 2263, Kok. Ep. VIII, s. 717, 27 kohta ja asia C-288/96, Saksa v. komissio, tuomio 5.10.2000, Kok. 2000, s. I-8237, 99 kohta).

38 Tällä periaatteella edellytetään sitä, että kyseessä olevalle henkilölle on annettava mahdollisuus esittää kantansa asianmukaisesti seikoista, joihin voidaan vedota häntä vastaan myöhemmin tehtävässä toimessa (ks. vastaavasti em. asia Belgia v. komissio, tuomion 27 kohdan loppu ja asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 3.10.2000, Kok. 2000, s. I-8147, 99 kohta).

39 Menettelyllisenä takeena puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen perusperiaatetta ei voida kuitenkaan tulkita Euroopan yhteisöjen henkilöstön arvioinnin alalla siten, että sillä asetettaisiin ennakkovaroitusvelvollisuus ennen tällaiseen arviointiin päättyvää menettelyä.

40 Henkilöstösääntöjen 26 artiklan ensimmäisellä ja toisella kohdalla ei ole vaikutusta tähän toteamukseen, kun niillä asetetaan sen, että virkamiehen pätevyyttä, tehokkuutta tai käytöstä koskeviin kertomuksiin voidaan vedota häntä vastaan, edellytykseksi se, että nämä kertomukset on annettu tiedoksi asianomaiselle ennen niiden liittämistä hänen henkilökansioonsa.

41 Nämä säännökset, joiden tarkoituksena on varmistaa virkamiehen puolustautumisoikeudet (ks. mm. asia 88/71, Brasseur v. parlamentti, tuomio 28.6.1972, Kok. 1972, s. 499, s. 739, 11 kohta ja asia 233/85, Bonino v. komissio, tuomio 12.2.1987, Kok. 1987, 11 kohta), koskevat näet jo olemassa olevia asiakirjoja. Ne ovat esteenä sille, että arviointimenettelyn kuluessa tällaisiin asiakirjoihin voidaan vedota arvioitavaa virkamiestä vastaan, vaikka niitä ei ole toimitettu hänelle ennen niiden liittämistä hänen henkilökansioonsa. Säännöksillä ei velvoiteta laatimaan etukäteen asiakirjoja, joissa esitetään virallisesti kaikki tosiseikkoihin, joista asianomaista moititaan, liittyvät väitteet.

42 Henkilöstösääntöjen 26 artiklalla ei näin ollen aseteta ennakkovaroitusvelvollisuutta sen enempää kuin itse perusperiaatteellakaan.

43 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen perusperiaatteella on mahdollistettava se, että asianomainen voi arviointimenettelyn kuluessa puolustautua tosiseikkoja, joihin voidaan vedota häntä vastaan, koskevia väitteitä vastaan. Tätä tavoitetta toteutetaan erityisesti henkilöstösääntöjen 26 artiklan ensimmäisellä ja toisella kohdalla sekä päätöksellä, joiden säännöksillä varmistetaan kontradiktorisen periaatteen noudattaminen koko mainitun menettelyn aikana, kuten tämän tuomion 7 kohdasta ilmenee.

44 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen perusperiaatteen tarkoituksena ei ole, että mahdollistetaan myös se, että virkamies voi muuttaa käytöstään välttääkseen sen, että todettuihin tosiseikkoihin tosiasiallisesti vedotaan häntä vastaan. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 53 ja 54 kohdassa korostanut, käytöksen

parantaminen viranhoidossa on tavoite, joka ei kuulu puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen alaan, koska arviointikertomus itsessään täyttää tämän tavoitteen.

45 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toteamalla valituksenalaisen tuomion 83 ja 86 kohdassa, että sillä, että kirjallista varoitusta ei ole etukäteen annettu, on rikottu henkilöstösääntöjen 26 artiklassa taattuja puolustautumisoikeuksia, samalla arvioinut väärin puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen perusperiaatteen ja rikkonut mainittua henkilöstösääntöjen 26 artiklaa.

46 Valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa olevalla perustelulla, joka liittyy arviointioppaaseen, jota komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan sitoutunut noudattamaan menettelysääntönä, ei ole vaikutusta tähän päätelmään.

47 Vaikka arviointioppaan 3 luvussa suositellaan voimakkaasti "säännöllisesti ja ajoissa tapahtuvaa rakentavaa palautetta" viittaamalla "tiettyyn käytökseen" "mahdollisimman nopeasti tietyn tehtävän jälkeen" ja vaikka siinä kehotetaan arvioijia "keräämään – – esimerkkejä töistä, säilyttämään niiden jäljennöksiä tai laatimaan muistiinpanoja", siinä todetaan myös, että palaute tapahtuu "esimerkiksi virallisin tai epävirallisin arvioinnein ja henkilökohtaisin keskusteluin". Siinä ei mitenkään velvoiteta laatimaan järjestelmällisesti kirjallinen varoitus jokaisesta mahdollisesti moitittavasta teosta.

48 Lopuksi on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 95 ja 96 kohdassa puolustautumisoikeuden perusperiaatteen kunnioittamisen ja henkilöstösääntöjen 26 artiklan tulkinnassa tekemiensä oikeudellisten virheiden vuoksi sitten sääntöjenvastaisesti todennut sellaisen epäyhtenäisyyden olemassaolon, joka vaikuttaa urakehityksen arviointiraportin sisältöön, ja hyväksynyt sille esitetyn kolmannen kanneperusteen (ks. tämän tuomion 20 kohta).

49 Edellä esitetystä seuraa, että valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin sillä kumotaan riidanalainen päätös henkilöstösääntöjen 26 artiklassa taattujen puolustautumisoikeuksien loukkaamisen vuoksi ja näin ollen virka-ajan noudattamatta jättämisen osalta kuvailevien huomautusten ja vastaavan numeerisen arvostelun epäyhtenäisyyden vuoksi.

Valituksenalaisen tuomion kumoamisen seuraukset

50 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 61 artiklassa määrätään, että mikäli yhteisöjen tuomioistuin kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksen, yhteisöjen tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.

51 Tätä säännöstä on sovellettava tässä asiassa, koska asia on ratkaisukelpoinen.

Kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista

52 Tämän tuomion 37–44 kohdassa todetuista syistä puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen perusperiaatteella tai henkilöstösääntöjen 26 artiklan ensimmäisellä ja toisella kohdalla ei aseteta sen edellytykseksi, että virkamiehelle vastaiseen tosiseikkaan voidaan vedota virkamiehen urakehityksen arviointiraportissa, tämän kertomuksen hyväksymiseen päättyvää menettelyä edeltävää kirjallista varoitusta ja sen toimittamista asianomaiselle.

53 Kantajalla ei näin ollen ole perusteita moittia komissiota siitä, että se on vahvistanut riidanalaisessa urakehityksen arviointiraportissa virka-ajan noudattamatta jättämistä koskevan moitteen antamatta hänelle huomautuksia asiasta ennen arviointimenettelyä.

54 Näin ollen puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskeva kanneperuste on hylättävä.

Kanneperuste, joka koskee kuvailevien huomautusten ja vastaavan numeerisen arvostelun epäyhtenäisyyttä virka-ajan noudattamatta jättämisen osalta

55 Koska virka-ajan noudattamatta jättämistä koskevaa toteamusta ei ole todettu lainvastaiseksi, on katsottava, että tähän toteamukseen liittyvä kanneperuste on riidanalaisessa urakehityksen arviointiraportissa sääntöjenmukaisesti.

56 Näin ollen arvosana "tyydyttävä" ja otsikon "Käytös viranhoidossa" yhteydessä olevat arvioinnit ovat yhdenmukaiset.

57 Tästä seuraa, että kanneperuste, joka koskee kuvailevien huomautusten ja vastaavan numeerisen arvostelun epäyhtenäisyyttä virka-ajan noudattamatta jättämisen osalta, on hylättävä.

58 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

59 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteltu ja yhteisöjen tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 70 artiklan mukaisesti, jota myös sovelletaan tämän työjärjestyksen 122 artiklan toisen kohdan nojalla toimielimien tekemiin valituksiin yhteisöjen ja niiden henkilöstön välisissä riita-asioissa, toimielinten on vastattava omista kustannuksistaan.

60 Tässä asiassa De Bry on hävinnyt asian ja komissio on vaatinut hänen velvoittamistaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Edellä mainittujen työjärjestyksen määräysten mukaisesti on todettava, että kumpikin osapuoli vastaa tästä oikeudenkäyntimenettelystä ja oikeudenkäyntimenettelystä ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-157/04, De Bry vastaan komissio, 12.7.2005 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin siinä kumotaan komission 26.5.2003 tekemä päätös, jolla

vahvistettiin lopullisesti De Bryn urakehityksen arviointiraportti ajalta 1.7.2001–31.12.2002 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 26 artiklassa taattujen puolustautumisoikeuksien loukkaamisen vuoksi ja näin ollen virka-ajan noudattamatta jättämisen osalta tiettyjen kuvailevien huomautusten ja vastaavan numeerisen arvostelun epäyhtenäisyyden vuoksi.

2) **Kanne hylätään.**

3) **Kumpikin osapuoli vastaa tästä oikeudenkäyntimenettelystä ja oikeudenkäyntimenettelystä ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset